

Otázka číslo 9

Srovnání: didaktická hra x dramatická hra

1. Teorie hry

- Přispívá k poznání hry jako víceúčelové činnosti, jež slouží k uspokojení různých potřeb dítěte a umožňuje jeho vývoj v mnoha ohledech.
- Rozvíjí duševní procesy, navozuje nové sociální vztahy a motivy, utváří cílevědomou samostatnost dítěte, obohacuje citové prožívání a ovládá vnitřní psychické napětí.
- J.A. Komenský oceňuje, kromě potěšení a radosti ze hry, také svobodné rozhodování a celkově hru hodnotí jako „krásnou přípravu k vážným věcem“.

2. Didaktická hra

- z řeckého jazyka: didasko = učím, vyučuji) je název pro hry společenského nebo pohybového charakteru, které si kladou za cíl vzdělávat nebo procvičovat různé dovednosti hráče samotným průběhem herní aktivity.
- Autoři Pedagogického slovníku J. Průcha, E. Walterová a J. Mareš definují didaktickou hru takto: „Didaktická hra je analogie spontánní činnosti dětí, která sleduje (pro žáky ne vždy zjevným způsobem) didaktické cíle. Může se odehrávat v učebně, v tělocvičně, na hřišti, v obci, v přírodě. Má svá pravidla, vyžaduje průběžné řízení, závěrečné vyhodnocení. Je určena jednotlivcům i skupinám žáků, přičemž role pedagogického vedoucího mívá široké rozpětí od hlavního organizátora až po pozorovatele. Její předností je stimulační náboj, neboť probouzí zájem, zvyšuje angažovanost žáků na prováděných činnostech, podněcuje jejich tvořivost, spontaneitu, spolupráci a soutěživost, nutí je využívat různých poznatků a dovedností, zapojovat životní zkušenosti. Některé didaktické hry se blíží modelovým situacím z reálného života“. (PRŮCHA, WALTEROVÁ, MAREŠ, 1998, s. 48
- Didaktická hra by nikdy neměla vyústit do závisti a nevraživosti mezi žáky, nebo do podceňování schopností jednotlivých účastníků.

3. Dramatická hra

- Je stěžejní metodou dramatické výchovy
- E. Machková: „Dramatická hra, tj. námětová hra založená na mezilidském kontaktu a komunikaci, na setkávání různých lidských jedinců v situacích, osob, které na sebe vzájemně působí – řeší střetávání svých postojů a potřeb, přání a směřování a vytváření tak děje.“
- Základem dramatu a dramatičnosti je dramatická situace, tj. taková situace, v níž dochází k vzájemnému působení osob na svá jednání. Je tedy přirozené, že se dramatická hra stala jedním z prostředků té oblasti výchovy, která se dotýká zmíněné polaritě individuálního a sociálního, experimentace a získávání zkušeností v mezilidském styku a vztahu, osvojování si praktických dovedností občanských, získávání praxe, zkušenosti s chováním demokratickým, tolerantním, svobodným, s poznáváním sebe sama skrze zrcadlení druhých.
- V dramatické hře jde především o mimetické – zobrazivé jednání účastníků dramatické hry, ve které dramatické osoby (lidé jednající) vytvářejí dramatické děje (jednání lidí), tedy takové jednání, kdy akce osoby jedné působí na osobu nebo osoby jiné.
- Řeč a pohyb, polohy těla, svalové napětí, psychofyzické naladění, to vše při konkrétní akci v daném čase a prostoru – „ted' a tady“ – vyvolává psychické pochody. V akci můžeme prozkoumávat doslova na vlastní kůži řadu situací, postojů a vztahů a vlastním vstoupením do prozkoumávané postavy můžeme obohatit své dosavadní představy.